

ZPRAVODAJ NÁRODNÍ RADY SFŘ 2009—2012

ČÍSLO 3

LISTOPAD 2009

Uvnitř naleznete: Ze zasedání Národní rady • Ze života společenství SFŘ • Z konference ke 20. výročí svatořečení sv. Anežky České

Přejeme všem našim bratřím a sestrám požehnané prožití vánočních svátků.

Kéž Dítě Ježíš, jemuž se v naší vlasti letos klaněl a vzdával mu úctu u Pražského Jezulátka i papež Benedikt XVI., žehná vám všem i všem františkánům v naší zemi! Kéž nám malý Ježíš u Boha vyprosí dětskou bezelstnost, čistotu a dětské srdce, které bez předsudků přijímá každého, s kým se setká.

Vaše Národní rada

Radostné přivítání sestřičky chudoby

Pokoj a dobro přeju vám všem, milí bratři a sestry. Prožívám již několik měsíců vzrůstající ekonomickou krizi, která se citelně podepsala v oblasti mého podnikání. Nespavost, deprese a jiné patologické jevy mé psychiky na mě útočí ze všech stran. Ani mi tak nevnadí osobní zchudnutí, jako že moje firma zaznamenává o padesát procent menší tržbu než roku předešlého a já nejsem schopen dostát platebním závazkům svých dodavatelů stejně jako těm, které zaměstnávám. A toto vědomí křiví moji duši, připadám si jako nezodpovědný hráč s lidskými osudy. Mou jedinou nadějí je náš Pán. Všechno jsem dal do Jeho rukou. On jediný nejlépe ví, co je dobré pro spásu mé duše, i když mě ubohé já se tomu vzpírám. A tak puzen láskou samotného Hospodina, který vložil kříž na má záda, jsem napsal ódu na sestřičku Chudobu. Ne-

(Pokračování na stránce 4)

Dva zázraky na přímluvu svaté Anežky

Tím prvním byla samotná **kanonizace svaté Anežky v Římě** před dvaceti léty – tedy ještě v době rozvinutého socialismu. A také hojná aktivní účast nás františkánů na ní.

A ten druhý??

Konference při příležitosti 20.výročí svatořečení sv. Anežky Přemyslovny v Praze 16.- 18. 10. 2009, při které jsme si připomněli tuto událost, ale také zároveň vykročili do dvouleté přípravy na oslavy 800letého jubilea Anežčina narození. Ano, opravdu, bylo cítit všude po celou dobu pomoc naší sestry Anežky. Tedy konkrétně:

- Byla to vůbec první společná akce františkánské rodiny, při které všichni spolupracovali
Sekulární františkánský řád byl hlavním organizátorem i pořadatelem
Bohoslužby zajišťovali kapucíni, minorité, františkáni a křížovníci.
A zároveň poskytli prostory pro přednášky a koncerty.
Ubytování a stravování poskytli kapucíni i ženské františkánské kláštery.
- Na přednáškách a diskusích ve třech sekcích i v závěru se podíleli rovněž přednášející z celé františkánské rodiny včetně sester klarisek, ale také zástupci teologické katolické fakulty UK, křížovníci i zástupci Charity a Naděje
- Velmi dobrá spolupráce byla i s orgány politické moci - s poslaneckou sněmovnou parlamentu, kde se uskutečnilo jednání jedné ze sekcí. Obdobně výborná spolupráce byla s Kanceláří hradu a Národní galerií při zajišťování návštěvy hrobu sv. Ludmily a bl. Mladý.

(Pokračování na stránce 3)

ZASEDÁNÍ NÁRODNÍ RADY NBS SFŘ V ČR 2009 – 2012

Zápis z jednání NR dne 24.10.2009

č.zápisu: 2

Přítomni: Václav Němec OFS, Karel Ženišek OFS, Karel Makonj OFS, František Novák OFS, Markéta Strašíková OFS, Lubomíra Kmentová OFS, Marta Ševelová OFS, P.Bonaventura Štivar OFMCap.

Host: Jozef Timko OFMCap.

Omluveni: Marie Magdalena Janáčková OFS, P.Sebastian Kopec OFMConv., P.Antonín Klaret Dabrowski OFM

Místo a doba jednání: Brno, klášter kapucínů, 9.30 – 14.30 hod.

1. Koordinační tým

a) Konstatováno, že všichni členové rady již plně převzali své služby.

b) Národní ministr upozornil členy NR, že zápis z jednání NR je pro jejich činnost mezi jednotlivými zasedáními NR jedním ze základních závazných dokumentů, kterými jsou povinni se řídit. Proto do něho patří všechna rozhodnutí, úkoly a úkony související s činností NR a jí projednávané. Současně je třeba respektovat, že některé skutečnosti projednávané NR jsou důvěrného charakteru a nelze s nimi volně nakládat.

c) Jednotliví garanti za rozpracování závěrů GK na naše podmínky stručně informovali o stavu rozpracování svých problematik. S provinciálem kapucínů P. Jozefem Timko byla prodiskutována problematika „Františkánské mládeže“ a těsnější spolupráce při vytváření podmínek pro její vznik v ČR zejména se ZNM, který je jejím garantem. Zvážit vydání a rozšiřování materiálů potřebných pro existenci „Františkánské mládeže“ a vytvoření týmu aktivních členů SFŘ pro práci s mládeží jako součásti návrhu pro postup NR v této oblasti.

d) Hospodář informoval o příjmech a výdajích od posledního zasedání NR a předložil návrh rozpočtu na rok 2010, který byl jednomyslně schválen (příloha č. 1). Na příštím zasedání NR předloží vyúčtování konference o sv. Anežce České v Praze.

e) NM předložil k projednání návrh mezinárodní radě na zavedení pravidelného setkávání zástupců NBS SFŘ zařazených do středoevropské skupiny s tím, že první setkání by proběhlo v Praze u příležitosti Mariánské pouti Prahou ve dnech 30.4. – 2.5.2010. Návrh byl jednomyslně schválen (příloha č. 2).

f) NR vzala na vědomí zaslání zdravice generální ministryni a mezinárodní radě z konference o sv. Anežce České v Praze (příloha č. 3) a předběžné hodnocení konference.

g) NR schválila prodej 100 ks publikace „Naše sestra Anežka“ Řádu křižovníků s červenou hvězdou, Praha 1, Platněřská 4 v ceně 75,- Kč/ks, prodej této publikace účastníkům konference po dobu konference v ceně 50,- Kč/ks a její poskytování dalším zájemcům v ceně 100,- Kč/ks. Současně schválila předání 30 ks jako autorských výtisků autorkám publikace (15 + 15) a jako dar po 1 ks jednotlivým přednášejícím, průvodcům, členům organizačního výboru, pořadatelům a zahraničním hostům - celkem 46 ks.

2. Sekretariát

a) NM předložil návrh odpovědi ing. Miroslavě Dvořákové CSc., ve které konstatuje, že rada MBS SFŘ Zlín při svém rozhodování o nepřijetí jmenované za člena SFŘ postupovala v souladu Národními stanovami SFŘ v ČR a její rozhodnutí je platné. Návrh byl jednomyslně schválen.

b) Sekretář do 30.11.2009 rozešle členům NR plán VK a BPV na rok 2010 i s kontakty na příslušné ministry MBS dle jejich patronátů.

c) Sekretář poskytne pomoc členům zrušeného MBS Valašské Meziříčí při kontaktování jiných MBS SFŘ, do kterých by mohli vstoupit, případně s jiným řešením jejich členství v řádu.

d) Členové NR (delegáti NM) referovali o uskutečněných VK v MBS Uherské Hradiště a MBS Benešov, BPV v MBS Praha PMS.

e) NM seznámil NR s naléhavým sdělením mezinárodní rady Cirk. 10/08-14 ze 17.9.2009 o pronásledování křesťanů v Pákistánu a přijatých opatřeních na jejich podporu (příloha č.4). NR uložila sr. Marii Magdaleně Janáčkové připravit text naléhavého sdělení ke zveřejnění a text protestního dopisu vládě Pákistánu k odeslání. Naléhavé sdělení bude zveřejněno ve Zpravodaji NR a nabídnuto ke zveřejnění v KT cestou br. J. Zajíce..

f) Proces blahorečení JUDr.Františka Noska se vrátil opět na počátek, a to z důvodu úmrtí generálního postulátora v Římě, určeného pro tuto kauzu. Již byl jmenován nový generální postulátor br.Giovangiuseppe Califano OFM v Římě, se kterým jsme již navázali písemný kontakt, podklady pro další postup předány br. Müllerovi.

g) NR vzala na vědomí žádost Franciscans International o příspěvek s tím, že v letošním roce příspěvek neposkytne.

3. Formační tým

Formátor předložil NR návrh formačních témat na formační semináře 2010 – 2012, který byl jednomyslně schválen (příloha č. 5). Na příštím zasedání NR předloží návrh programu jarního formačního semináře.

4. Konference národních duchovních asistentů

Složení se i po proběhlé kapitule kapucínů nemění.

Datum dalšího zasedání NR: 16.1.2010 v 9.30 hod., Brno, klášter kapucínů.

Přílohy:

- 1) Návrh rozpočtu na rok 2010
- 2) Návrh na pravidelné setkávání zástupců NBS SFŘ střeoevropské skupiny
- 3) Zdravice GM a MR
- 4) Naléhavé sdělení mezinárodní rady k pronásledování křesťanů v Pákistánu
- 5) Seznam formačních témat formačních seminářů 2010 - 2012

Zapsal: Marta Ševelová

Kontroloval: Václav Němec

Přílohy naleznete na konci v oddíle „Přílohy zápisu ze zasedání Národní rady“

Dva zázraky ...

(Pokračování ze stránky 1)

- Konference měla i značný rozměr mezinárodní. Byli zde:

Ewald Kreuzer – náš střeoevropský zástupce v Mezinárodní radě SFŘ a také jako zástupce rakouského bratrského společenství SFŘ

Wilhemina Wisser- Pelsma s manželem Hansem – zástupci belgického bratrského společenství SFŘ

Sestry Vierka Vávrová, Sidka Gáborová a P.Jakub Martiaus,OFS – členové Národní rady slovenského bratrského společenství SFŘ

Sestra Anežka Marková,OSC abatyše a dvě spolusestry z kláštera klarisek v Bad Neuenahru v SRN

Pan biskup Matias Sikemaňa z Ugandy (jako host), který přednesl diskusní příspěvek o spolupráci české a ugandské Charity.

Přátelé z Estonska (spolupracovníci českých sester kláštera a školy Neposkvrněného početí P. Marie v Tartu) – Tarmo Taras, Ergo-Hart Vastrik, Heikki-Rein Veromann a Tiovo Somer - členové souboru Triskele, kteří nás ve čtyřech koncertech seznámili se starou estonskou liturgickou hudbou (v Jílovém u Prahy, v Olomouci a v Praze u kapucínů na Hradčanech a na závěr u Panny Marie Sněžné.)

Díky pochopení církevních i státních orgánů měli účastníci konference možnost se seznámit s místy, které jsou spojeny přímo se sv. Anežkou – Hradčany (katedrála), klášter Křížovníků s červenou hvězdou a také Anežský klášter Na Františku. A kromě toho i místa, kde jsou uloženy ostatky našich patronů – sv. Václava, Vojtěcha, Víta a Jana Nepomuckého (v katedrále), sv. Ludmily a bl. Anežky (v klášteře a basilice sv. Jiří) a dokonce i sv. Anežky (v kostele sv. Františka z Assisi, kde po mši sv. v sobotu 17.10. nám Otec Ptáček tímto ostatkem požehnal).

Podarilo se včas připravit i vydat knížku „Naše sestra Anežka“ tak, že byla k dispozici již při registraci i během celé konference – z 800 výtisků se jich 300 prodalo!!

Závěrečný koncertní program v klubu kláštera františkánů u P. M. Sněžné byl pestrý a zajímavý a měl nadšené přijetí – vystupovali zde: Ztracená kapela, Triskele (Estonsko), Jan Křtitel Novák a Bridge Band (Balada o Františkovi), České chleba –BIGBEATBAND (křesťanská rocková společnost)

A můj největší zážitek: když se mne nezávisle na sobě několik sester ptalo, jak je možné se dostat mezi františkány v SFŘ.

Pane, buď chválen i v 21. století a děkujeme Ti, že jsme si mohli uvědomit význam Sv. Anežky pro naši dobu a také sv. Anežku představit veřejnosti.

František Reichel

Další materiály ke konferenci včetně fotodokumentace akce naleznete v příloze „Konference ke 20. výročí svatořečení svaté Anežky České“

RADOSTNÉ PŘIVÍTÁNÍ SESTŘIČKY CHUDOBY

(Pokračování ze stránky 1)

*berte tenhle můj opus jako snahu o zviditelnění se, ale spíše jako snahu o vyjádření mých dluhů vůči našemu Ukřižovanému. Kdo z nás si troufá tvrdit, že svůj dluh k utýranému Ježíši může splatit na této zemi? Něco takového by mohl tvrdit jen pošetilec a pýchou našlapaný blázen. Pokoj s vámi, mí milí františkáni!
Váš Francesco*

Sestřičko Chudobo, vítám Tě a raduji se, že jsi přišla ke mně na návštěvu. Cestovala jsi za mnou pěknou dálku, až z Ameriky a pak jsi prošla napříč Evropou. Víš, já Ti něco řeknu, když už ses ke mně plahočila takovou štreku. Peníze jsou prostředek, ne cíl. Ale většina lidí to vidí trochu jinak. A pak, když chceš přijít na návštěvu i k nim, nechtějí Tě přijmout a když se k nim přeci jenom násilím vnutíš, nenávidí Tě a chtějí se Tě zbavit. U mě se budeš mít líp, já Tě mám v popisu práce, jsem františkán. Když tedy zaklepeš na moje dveře a místo zvolání: „Dobrý den,“ řekneš: „Ve jménu Páně,“ tak Ti rychle otevřu a pustím Tě, drahá moje sestřičko, protože přicházíš z pověření Nejvyššího. Poznávám, že jsi velmi užitečná a pro moji bujnou dušičku i velmi prospěšná. Dáváš mi brzy po vpuštění do domácnosti mého srdce poznat, že jsi mou přítelkyní. Vedeš mě cestou přímou k našemu Bohu. Díky Tobě se zbavuji svých starých hříšných náklonností. Už mě tak nebaví navštěvovat supermarkety a vybírat zboží z přeplněných regálů a plnit těmito dobrůtkami svůj košík. Tak proč bych tam tak často chodil a byl frustrovaný z toho, že dno vozíku je téměř nepokryté. A

v obchodech s hadříkama? Tam už vůbec nemusím, látám doma maskáče od bratrů čongů. Abych tě, sestro Chudobo, mohl skutečně poctit svou náklonností, začal jsem více používat „socky“ místo auta. Aspoň se v klidu mohu pomodlit růženec a ten mi dodá odvahu k dalšímu obtížnému životu. Požehnaná jsi, sestřičko Chudobo, Ty jsi mi otevřela oči, kterými lépe vidím, co mně dříve zůstalo utajeno. Byl jsem totiž slepý a hluchý k potřebám těch druhých, lhostejný k jejich hmotným nedostatkům. Díky Tobě, moje učitelko ctností, jsem si začal vážit svých bližních, kteří neměli šanci nabyt takového jmění jako já. Kterí nevystoupali po řebříčku podnikání k pomyslným výšinám blahobytu. Teď však vidím a s pomocí Tvých milostí, můj drahý Bože, poznávám, jak pravdivé je podobenství o boháči, který má větší problémy s protáhnutím se uchem jehly než hrbatý velbloud. A Ty, svatý můj vzore chudoby, Františku, mi, prosím, vypros na svém bratru Ježíši tolik síly a duševní vitality, abych s úsměvem na rtech zvládal těžkosti spojené se sestřičkou Chudobou a při látání rozpáraných maskáčů a nazouváním se do rozpadajících se bot nepodléhal panice. Abych, když

vyjdu ze své komůrky ven, uměl rozdávat úsměvy a přátelská slova. Děkuji Ti, sestro Chudobo, i za pohledy do své peněženky, kde v nedostatku bankovek se na mne usmívají růžovoučké složenky. Rovněž Ti děkuji za pošťáčku u dveří mého bytu, která mi nese další dopis do vlastních rukou a na obálce je razítko exekutorského úřadu. Vždyť k pravému nedostatku mám ještě hodně daleko. A i kdybych začal trpět doopravdy hladem, vím o jednom pokrmu, který nasytí moji duši, jež se jednou bude toulat po nekonečných pláních nebe ve věčné blaženosti z Tvé, moje nebeská lásko, přítomnosti. A jediným platidlem za tento skvělý pokrm je milost pokřesťující. A mojí čistírnou, aby našpiněný límeček mé košile byl běloskvoucí, je zpovědnice. Jak povznášející pro moji duši je, Hospodine, Tvé rozhřešení, které přichází ke mně z rukou kněze.

A kdyby sis, sestřičko, vzpomněla, přiber ke mně na návštěvu ještě svoje dvojčátko, sestru Pokoru. Ve třech se to pod záštitou Svatého Ducha, táhne líp. A zůstaňte u mne tak dlouho, dokud nezapustíte pevné kořeny v mém nitru. O to Tě, tedy sestřičko má rodná, snažně prosím.

Tvůj Francesco

Milá sestřičko, přeji Pokoj a Dobro!

Oznamuji, že do Božího království nás přešla 25.9.2009 sestřička Alžběta – Zdeňka Mikolajková *6.11.1934 (profes 07.10.1956 = 53)

Rozloučili jsme se s ní při mši svaté v novém kostele Svatého Ducha v Ostravě – Zábřehu 2.10.2009

V posledním Zpravodaji je uvedena jako oslavenec a v novém Zpravodaji bude uvedena jako zemřelá (viz Zpravodaj 2009-2012 - srpen 2009 str. 15)

VÝROČÍ NAROZENÍ ŘÍJEN—LISTOPAD 2009

Ostrava, Mikolajková Zdeňka, 06.11.1934, 75

Mgr. Nad'a Pavlisková - Pia, zástupce ministra, MBS Ostrava

Ze života společenství SFR

12.září proběhly ve společenství Uherské Hradiště volby do rady MBS s těmito výsledky:

Ministr: Marie Anežka Suchánková

Zástupce ministra: Miroslav Kliment Pijáček

Formátor: Břetislav František Novotný

Sekretář: Marie Ancila Konvalivková

Pokladník: Dana Marie Magdalena Polášková

13.října proběhly ve společenství Benešov volby do rady MBS s těmito výsledky:

Ministr: Věra Terezie Šamšová

Zástupce ministra: Věra Maria Voláková

Formátor: Marta Anděla Štollová

Sekretář: Jana Anežka Novotná

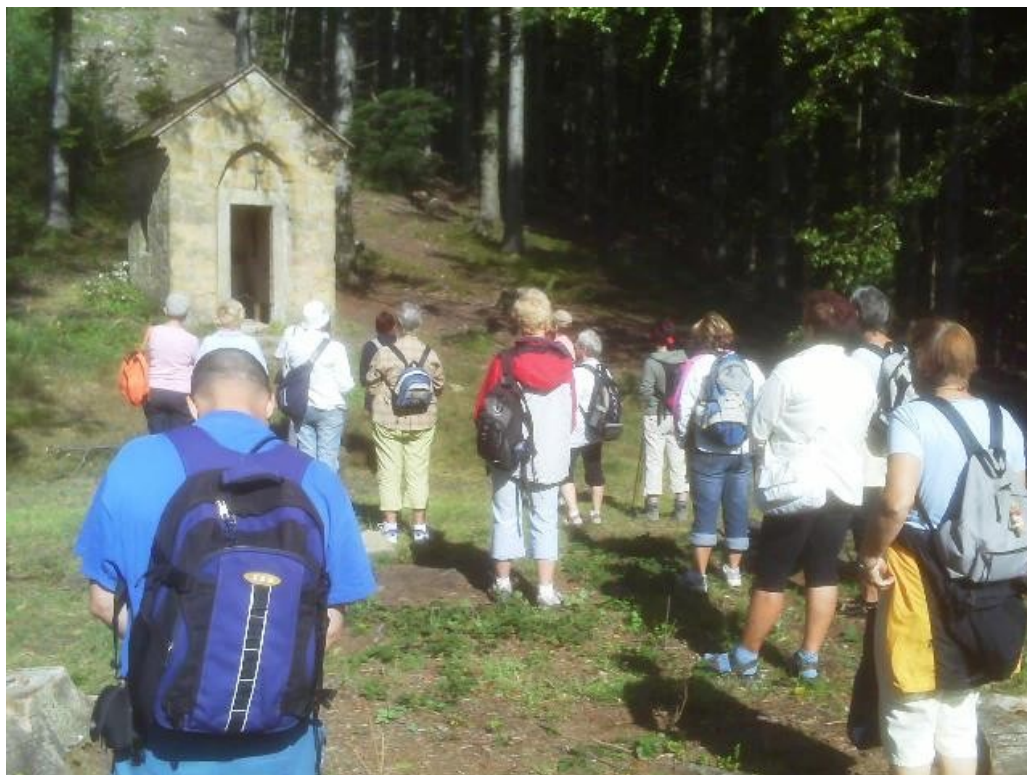
Pokladník: Helena Monika Dubová

Františkánské misie

Ve dnech 4. 10. – 11.10. 2009 probíhaly v Plzni Františkánské misie, kterých se zúčastnilo mnoho bratří františkánů, kněží i laiků. V dalším Zpravodaji přineseme o misích podrobnější zprávu.

Pěší pouť ke kapli „Na Františku“

Poslední srpnovou neděli dne 30.8.2009 jsme se již potřetí vydali na pouť ke kapličce „Na Františku“ ve Vizovických horách. Nejdříve autobusem do Újezdu u Valašských Klobouk a pak už pěkně po svých nádhernou letní přírodou do kopce na hřeben. Cestou jsme našli čas nejen na sbírání

ostružin a načerpání krás lesa, ale taky na modlitbu růžence. U kaple nám bratr Benno a sestra Klára přečetli krátký úryvek ze života svatého Františka z Assisi a následovala společná modlitba. Někteří si nabrali vodu z nedaleké studánky a poté už nás čekal „sešup“ do Lhotska. Cestou byla možnost občerstvit se pravými valašskými trnkami, které hojně rostly kolem cesty. Letos se nás sešlo osmnáct a kdo šel, ten rozhodně nelitoval.

bratr Heřman ze Zlína

Nová adresa sekretariátu NR:

Marta Ševelová

Hrnčířská 417/22

751 31 Lipník nad Bečvou

VÝROČÍ NAROZENÍ PROSINEC 2009, LEDEN A ÚNOR 2010

Společenství	Příjmení	Jméno	Narozen	Výročí
Nivnice	Bradáčová	Marie	4.12.1919	90
Brno, Husovice	Hřebcová	Marie	8.1.1920	90
Opava	Stoklasová	Marie	7.2.1920	90
Slatiňany	Horáková	Růžena	2.1.1925	85
Uherské Hradiště	Brokšová	Marie	7.2.1925	85
Karviná	Rzymanová	Aniela	12.2.1925	85
Brno, Husovice	Hornanská	Libuše	13.2.1925	85
Fulnek	Holíková	Cyrila	9.12.1929	80
Olomouc	Krystýnková	Eva	1.1.1930	80
Popovice	Měrková	Ludmila	7.1.1930	80
Přerov	Cigánek	František	25.1.1930	80
Karviná	Krajzlová	Emilie	6.2.1930	80
Olomouc	Horáková	Libuše	9.2.1930	80
Praha - Krč	Řeháková	Ludmila	10.2.1930	80
Plzeň	Vlnářová	Jana	18.2.1930	80
Olomouc	Minářová	Libuše	2.1.1935	75
Olomouc	Ošťádalová	Marie	14.1.1935	75
Frýdek-Místek	Biolková	Marie	21.1.1935	75
Příbram	Holečková	Růžena	7.2.1935	75
Liberec	Augustová	Lidmila	28.2.1935	75
Uherské Hradiště	Malinová	Anna	3.12.1939	70
Brno, Husovice	Soukupová	Eva	25.12.1939	70
Praha PMA	Kalousková	Jarmila	24.2.1940	70
Uherské Hradiště	Polášková	Dana	3.12.1944	65
Frýdek-Místek	Kotásková	Helena	6.12.1944	65
Olomouc	Rozsypal	Antonín	18.12.1944	65
Třebíč	Procházková	Marie	23.1.1945	65
Benešov	Burdová	Marie	2.2.1945	65
Červený Kostelec	Kavková	Marie	20.2.1945	65
Jihlava	Pechová	Emilie	23.2.1945	65
Svatava	Mejstříková	Erika	12.1.1950	60
Přerov	Cedidlová	Alena	24.12.1954	55
Frýdek-Místek	Bužková	Justina	30.12.1954	55
Blažovice	Řezáčová	Marie	27.1.1955	55
Praha Sv. Josef	Boháč	Jasoň	19.12.1959	50
Olomouc rodiny	Řezníčková	Marcela	28.1.1960	50
Praha PMS rodiny	Hamplová	Marie	9.2.1965	45
Praha PMS rodiny	Bubeníčková	Kateřina	19.2.1965	45
Uherské Hradiště	Novotný	Břetislav	25.2.1965	45
Nezařazení	Váňová	Jarmila	30.12.1969	40
Opava	Stuchlá	Olga	25.1.1970	40
Moravská Třebová I	Čandová	Irena	6.12.1974	35
Praha Sv. Josef	Fejková	Iveta	20.1.1975	35
Praha PMS rodiny	Nermutová	Jana	25.1.1975	35
Praha Sv. Josef	Komárková	Edita	3.2.1975	35
Praha - Krč	Tesaříková	Alexandra	17.2.1980	30

VÝROČÍ PROFESE PROSINEC 2009, LEDEN A ÚNOR 2010

Společenství	Příjmení	Jméno	Profes	Výročí profese
Kroměříž	Zlámal	Josef	1.1.1950	60
Ostrava	Žolnerčíková	Jindřiška	6.1.1960	50
Uherské Hradiště	Brokšová	Marie	21.12.1969	40
Olomouc rodiny	Pelikán	Vít	8.12.1984	25
Olomouc rodiny	Pelikánová	Hana	8.12.1984	25
Brandýs nad Orlicí	Hubálek	Jan	19.1.1985	25
Brandýs nad Orlicí	Hubálková	Marie	19.1.1985	25
Brno, kapucíni	Matoušek	Pavel	4.12.1994	15
Brno, kapucíni	Matoušková	Zuzana	4.12.1994	15
Olomouc	Řezníčková	Marie	4.2.1995	15
Brno, kapucíni	Filipová	Martina	4.12.1999	10
Opava	Falharová	Marie	4.12.1999	10
Opava	Kempná	Olga	4.12.1999	10
Opava	Schreiberová	Marie	4.12.1999	10
Opava	Vlková	Hana	4.12.1999	10
Karviná	Maslowski	Zbyšek	19.12.1999	10
Karviná	Tománková	Marta	19.12.1999	10
Brno, kapucíni	Fojtíková	Anna	4.12.2004	5
Ostrava	Jamnický	František	11.12.2004	5
Ostrava	Machálek	Václav	11.12.2004	5
Čeladná	Alexová	Pavčina	11.12.2004	5
Šumperk	Nedvědová	Zdislava	12.2.2005	5

Čeho se leká svévolník, to na něj přijde,
kdežto touha spravedlivých se splní.

Když se přiznane vichřice, je po svévolníkovi,
kdežto spravedlivý má základ věčný.

...

Bázeň před Hospodinem přidává dnů, kdežto
svévolníkům se léta zkrátí.

Příslaví - 10, 27

Greccio

V roce 1223 si sv. František z Assisi vyžádal od papeže Honoria III. dovolení oslavit Vánoce novým způsobem u vesničky Greccio, v den Narození našeho Pána Ježíše Krista.

„V té krajině žil muž dobré pověsti a ještě lepšího života, jménem Jan. František ho zvláště měl rád, protože přes znamenitou pověst a vážnost, kterou tam požíval, pohrdal šlechtictvím těla a snažil se dosáhnout šlechtictví duše. Toho si – jak často činíval – povolal blažený František k sobě. Bylo to asi čtrnáct dní před Narozením Páně. a řekl mu: „Chceš-li, abychom blížící se slavnost vánoc slavili u Greccia, pospěš si a pečlivě obstarvej, co ti říkám. Chtěl bych totiž oslavit památku toho Dítěte, které se narodilo v Betlémě a chtěl bych, pokud možno, svýma očima vidět hořkou nouzi, kterou už jako dítě musilo snášet, jak leželo v jeslích, u nichž stál vůl a osel, i jak leželo na seně.“ Když to dob-

řý a oddaný muž uslyšel, spěšně na jmenovaném místě připravil všecko, jak mu světec uložil.

Den radosti se blížil, čas jáso tu nadešel. z různých chýší přišli bratři, muži i ženy z okolí, jak jen mohli, připravili svíce a pochodně, aby osvětlili onu noc, která ozářila jasnou hvězdou všechny dni a roky.

Konečně přišel světec, všecko našel připraveno, viděl to a radoval se. Postavili jesle, přinesli seno a přivedli i vola a oslíčka. Je uctěna prostota, povýšena chudoba, zvelebena pokora a z Greccia se stává nový Betlém. Noc je jasná jako den a lidé i zvířata se cítí blaženě. Lidé se sem scházejí a naplňuje je z obnovené tajemné události nová radost. Les zní písněmi a od skal se odráží jáso. Bratři zpívají, přinášejí tak Bohu náležitou chválu, a celá noc jáso čistou radostí. Boží světec stojí u jesliček, vzlyká bolestí a zároveň je proniknut svatou zbožností a podivuhodnou radostí.

U jeslí se slaví slavná mše svatá – kněz pocítí netušenou útěchu.

V jeskyni v Grecciu se svými bratry vytvořil živý betlém, u kterého slavili vánoční bohoslužbu. Zúčastnilo se jí také mnoho lidí

z okolí, aby si tímto způsobem připomněli příchod našeho Spasitele.“

(Frant. prameny, 1 Cel 30,84–85)

Milé sestry a milí bratři,
členové františkánské rodiny z Prahy a okolí!
Srdečně vás zveme na tradiční

TŘÍKRÁLOVÉ SETKÁNÍ

Uskuteční se v neděli 3. ledna 2009 v prostorách kostela a refektáře u Panny Marie Sněžné na Jungmannově náměstí.

Program:

- 14:30 Modlitba růžence v kapli sv. Michala
 - 15:00 Mše svatá – celebruje biskup Mons. Jiří Paďour OFMCap.
 - 16:15 Refektář kláštera, kde bude pokračovat následující program:
 - Zazpívá skupina Ruah – koledy, židovské písně a žalmy pod vedením Jitky Mudrové.
 - setkání a diskuse s O. biskupem J. Paďourem - moderuje br. Jiří Zajíc
téma: *Františkánská chudoba v dnešní době*
 - Volný program s možností pohovořit si vzájemně
- Ukončení nejpozději v 18.00

Kdo chce, může přinést i pohoštění nebo malé dárečky pro ostatní.
Dobrovolnosti se, jak všichni víte, meze nekladou.

Pokoj a dobro. Těšíme se!

Věra Eliášková
ministryně MBS u PMS

P. Michal Pometlo
duchovní asistent MBS u PMS

Karel Makonj
Formátor Národní rady SFŘ

Přílohy zápisu ze zasedání Národní rady

Příloha č. 1

Rozpočet SFŘ v ČR pro rok 2010

Příjmy

V roce 2010 můžeme očekávat příjmy z členských příspěvků	120000 Kč
příjmy z darů	20000 Kč
prodej publikací	15000 Kč
Celkem příjmy	155000 Kč

Výdaje

Semináře jarní a podzimní	20000 Kč
Mariánská pouť v Praze	12000 Kč
Františkánská pouť na Hostýně	5000 Kč
1000 Euro do mezinárodního společenství	26000 Kč
Cestovné pro členy NR	12000 Kč
Vydávání zpravodaje 4*2000 Kč	8000 Kč
výdaje s beatifikací DR.Noska - italština	10000 Kč
Setkání v květnu 2010	15000 Kč
Výdaje celkem	108000 Kč

Rozpočet vykazuje přebytek 47 tisíc korun.

Příloha č. 2

Br. Ewald Kreuzer

Milý bratře,

srdečně zdravím a zasílám k prezentaci na mezinárodní radě návrh národní rady národního bratrského společenství SFŘ v České republice na zavedení pravidelného setkávání (jednou ročně) zástupců národních bratrských společenství SFŘ zařazených do středoevropské skupiny, jak jsme již o tom diskutovali na konferenci o sv. Anežce České v Praze.

Setkání by sloužilo k lepšímu vzájemnému poznávání a rozvoji spolupráce v rámci skupiny. Účastníci by se jednotliví národní ministři a zástupci v mezinárodní radě. Můžeme připravit takovéto první setkání v roce 2010 v Praze u příležitosti tradiční františkánské „Mariánské pouti Prahou“ první sobotu v měsíci květnu. Setkání by proběhlo ve dnech 30.4. – 2.5.2010

v Praze a další setkání v následujících letech by mohli postupně zajišťovat ostatní členové středoevropské skupiny.

Navrhujeme program:

1. Představení národních společenství a jejich hlavní aktivity.
2. Výměna zkušeností, návrhy na spolupráci.

V případě přijetí našeho návrhu zpracujeme a zašleme podrobný program setkání. Myslíme, že by vznikl jednoduchý nebyrokratický systém vzájemného poznávání, výměny informací a zkušeností národních bratrských společenství SFŘ jedné kulturní oblasti, což by mohlo přinášet prospěch v rozvoji života našeho řádu nejen této skupině.

Pokoj a dobro.

Václav Němec OFS
národní ministr SFŘ v ČR

Příloha č. 3

Generální ministryně
Mezinárodní rada SFŘ

Milé sestry, milí bratři.

Zdravíme vás z konference o sv. Anežce České v Praze a děkujeme za pozdravy a podporu tlumočené br. Ewaldem Kreuzerem. Touto mezinárodní konferencí zahajujeme oslavy 20. výročí svatořečení sv. Anežky České, klarisky, které stálo na počátku novodobé cesty ke svobodě a demokracii pro český a slovenský národ. Prohlédli jsme si historickou Prahu, místa spojená se sv. Anežkou Českou a jejím rodem, z duchovního hlediska seznámili s hloubkou a šířkou jejího duchovního odkazu pro naši současnost a možností jeho aplikace na současný život. Cílem je, s pomocí sv. Anežky České, přispět k uvědomění si a pochopení křesťanských kořenů naší kultury, potřebnosti a důležitosti z nich vyplývajících morálních zásad pro dobrý a správný život společnosti i každého jedince a zdravě posílit naše osobní i národní sebevědomí; což nám směrem ven umožní správné zapojení našeho národa a státu do dění v Evropě a směrem dovnitř zlepšit mezilidské vztahy ve všech oblastech osobního a společenského života. Doufáme, že se nám to aspoň zčásti podaří.

Pokoj a dobro.

Za účastníky konference a celé národní bratrské společenství SFŘ v ČR

Václav Němec OFS
národní ministr SFŘ v ČR

Příloha č. 4

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale

Via Vittorio Putti, 4 / int. 6 - 00152 Roma

Tel. e Fax +39 06.45424639

E-mail: ciofs@ciofs.org

www.ciofs.org

Madrid, 17. září, 2009
Svátek Stigmat Sv. Františka

Prot. N. 2071/09
Circ. 10/08-14

Národním radám SFŘ a YOUFRA
Členům mezinárodní rady SFŘ a YOUFRA

NALÉHAVÉ SDĚLENÍ

Jeden má víru a druhý má skutky. Tomu odpovím: "Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích"
(Jakub 2: 14-18).

Milí bratři a sestry:

At' Vám Pán dá svůj pokoj!

Důvodem tohoto naléhavého dopisu je upozornit na hrůzné pronásledování, kterému jsou v současné době vystaveni křesťané v Pákistánu. Z této země nám naši bratři a sestry SFŘ v krajní nouzi napsali, aby nás uvědomili o současné situaci v jejich zemi a aby požádali o některý druh intervence z pozice SFŘ a Františkánské mládeže.

V mnoha zemích je napětí mezi křesťany a muslimy. Naši křesťanští bratři a sestry v Pákistánu, Indii a na mnoha jiných místech světa jsou ohrožováni, trvale poznamenáni (ocejchováni), vyvražďováni a obviňováni ze znesvěcování Koránu, jen kvůli jejich víře a svědectví Evangelia o spáse. Jsou si vědomi, že když se nevzdají své víry, budou mít účast na Utrpení Páně, po jakém toužil svatý František z Assisi. Tímto způsobem přinášejí svědectví o své lásce k Bohu a Boží lásce, která si nás činí svým vlastnictvím skrze mučednictví.

Předsednictvo si uvědomuje závažnost této situace a rozhodlo, že napíše celému řádu a YOUFRA, aby vy-

burcovalo povědomí o tomto závažném problému, který zachvacuje životy mnoha nevinných lidí jen proto, že žijí a vyznávají svou víru v Boha.

Tudíž, chceme odpovědět podle naší **Řehole a Generálních konstitucí, které nás volají:**

At' vydávají svědectví svým lidským životem a odvážnými činy při prosazování spravedlnosti (Ř.15), a at' nabízejí svou bratrskou službu obětem nespravedlnosti, a at' si vždy dávají pozor na to, abych jejich intervence byly vždy motivovány křesťanskou láskou. (GK 22);

At' se účastní veřejného života. A jak je to jen možné, at' spolupracují při tvorbě spravedlivých zákonů a nařízení. (GK 22.1);

At' se učí žít, milovat a trpět podle "knihy" Krista chudého a ukřižovaného, který byl nejvyšším projevem Boží lásky.

"Kristus chudý a ukřižovaný" .. největší projev Boží lásky k lidem je "knihou", z níž se bratři a sestry po vzoru sv. Františka učí, proč a jak žít, milovat a trpět. V Kristu odkrývají hodnotu pronásledování pro spravedlnost a smysl těžkostí a křížů každodenního života. S ním jsou schopni přijímat Otcovu vůli i za těch nejobtížnějších okolností a žít františkánským duchem pokoje i odmítat každé učení odporující důstojnosti člověka. (GK 10);

Sekulární františkáni, inspirováni osobou a posláním svatého Františka z Assisi, jsou povoláni přispívat k civilizaci, ve které by důstojnost lidské osobnosti, spoluodpovědnost a láska byly živou skutečností. (GK 18.1);

Musí prohlubovat základy všeobecného bratrství ... At' pevně vystupují proti každé formě vykořisťování, diskriminace a odsouvání na okraj společnosti a proti každému postoji lhostejnosti vůči ostatním. (GK 18.2);

At' spolupracují s hnutími, která podporují bratrství mezi národy. At' se snaží "vytvořit důstojné životní podmínky" pro všechny a snaží se usilovat o svobodu každého národa. (GK 18.3);

Mír je dílem spravedlnosti a ovocem smíření a bratrské lásky. Sekulární františkáni jsou povoláni být nositeli pokoje ve svých rodinách i ve společnosti: - at' se snaží propagovat a rozšiřovat mírové myšlenky a postoje - at' vyvíjejí **vlastní iniciativy** a jako jednotlivci i jako společenství at' spolupracují na iniciativách papeže, místní církve i františkánské rodiny, - at' spolupracují s hnutími a institucemi, které se zasazují o mír s respektem k jeho skutečným základům. (GK 23.1).

Předsednictvo, na základě iniciativy Komise pro Přítomnost ve světě, a náš zástupce Generální ministryně Doug Clorey (zástupce předsedy "*Franciscans International*") se rozhodli pro následující iniciativy, kde všechny Národní rady **SFŘ a YOUFRA by měly bez výjimky:**

Napsat dopis vládě v Pákistánu, které se týká naše záležitost i rozhořčení kvůli pronásledování tolika lidí pro jejich víru. K tomuto dopisu je přiložen dokument od "*Franciscans International*" představující příšernou situaci podrobně (Přílohy 1 and 2).

Požádat všechny Národní rady všech (jak ustavených, tak vznikajících) bratrských společenství, aby rozšířili ve svých bratrských společenstvích toto naléhavé sdělení společně s přiloženými dokumenty.

Požádat každou národní radu - ustavenou nebo vznikající- aby předložila (včetně oblastních rad) pákistánské diplomatické misi (ambasadě, konzulátu,..) ve své zemi či oblasti, dopis adresovaný vládě Pákistánu a dokument *Franciscans International*'s. Vybavili jsme Vás následující webovou stránkou, abyste získali informace (adresy, e-maily, atd), na pákistánskou diplomatickou misi (ambasadu) na celém světě:

www.mofa.gov.pk/green_book/green_book.htm

Navíc jsme přiložili vzorový dopis v CIOFS úředních jazycích, který má pomoci každému, kdo to potřebuje v prezentaci výše jmenovaných dokumentů diplomatické misi ve vaší zemi (Příloha 3). Tento dopis obsahuje stručný pozdrav, popis SFŘ a YouFra, jejich identitu a poslání, jejich reálnou přítomnost a solidaritu v příslušném národě, stejně tak důvod předložení dokumentu.

Nyní pověřujeme každou národní radu SFŘ a YOUFRA a členy mezinárodní rady, aby zapojili co nejvíce bratří a sester z jejich NBS - přímo nebo prostřednictvím oblastních rad - do modliteb, obětí, darů a šíření -at' vhod nebo nevhod- této informace v jejich okolí: rodina, zaměstnání, volný čas. Také žádáme všechny rady (národní, oblastní, místní), aby s touto situací seznámili svou místní církev, stejně tak církevní a civilní sdružení, spolky a hnutí na místní úrovni, povzbuzující je, aby se připojili k naší iniciativě, nebo tak

činili samostatně.

My, členové SFŘ, jsme slíbili být tvůrci pokoje. Šířme zprávu, že láska přemáhá nenávisť, odpuštění je silnější než msta a že my – křesťané, muslimové a všichni ostatní věřící – máme sdílet své životy společně jako bratři a sestry.

Nikdy nepřestaňme oslovovat členy jiných vyznání. Respektujme jejich posvátné knihy, stejně jako očekáváme, že oni budou respektovat naše. Pojd' mě vstříc – jako to dělal Sv. František – komukoli, kdo se zdá být nepřítelem; můžeme potkat budoucího přítele.

Jan Pavel II. se jednou modlil k "chud'áskovi" a znovu připomínal, mezi jiným, že "**dnešní muž potřebuje Františkovu víru, naději a lásku...**" Ať modlitba milovaného papeže posiluje naši *soudržnost a osvědčování naší víry a lásky v naší práci, neboť tak potvrzujeme naše povolání a poslání.*

Vědomě jsme vybrali datum Stigmatizace sv. Františka z Assisi. Miloval Pána natolik, že si přál zakoušet na svém těle Pašijové utrpení, aby tak lépe porozuměl Ježíšově lásce, jak to sám popsal v "Kvítcích":

"Ó Pane Ježíši Kriste, prosím Tě o dvě milosti dříve než zemřu; zaprvé, abych v době svého života směl pocítit, jak na těle, tak v duši tolik, kolik je možné, té bolesti, kterou jsi sladký Pane, snášel v hodině tvého nejvyššího hořkého umučení; za druhé, abych směl pocítit ve svém srdci tak silné vzplanutí lásky, jak jen je možné, kterým jsi, ó Synu Boží byl roznícen, když jsi trpěl tak kruté mučení pro nás hříšníky"

Spoléháme na vaši aktivitu a zodpovědnost a přejeme Vám šťastné prožití svátku sv. Františka.
Sestersky Vaše, Yours fraternally,

Encarnación del Pozo
SFO General Minister

Attachment (Příloha) 1 – Dopis vládě Pákistánu Letter to the Government of Pakistan
Attachment (Příloha) 2 - Franciscans International (Společné prohlášení) Joint Statement
Attachment (Příloha) 3 - Sample Letter (vzor dopisu)

Příloha č.5

Formační semináře – témata 2010 - 2012:

1. Přítomnost ve světě, světskost řádu
2. Služba
3. Život ve společenství
4. Chudoba a pokora
5. Svědectví
6. Sv. František dnes

**Všem, kdo dychtí po jejím poznání,
sama vychází vstříc.
Kdo ji zrána vyhledá, nebude se namáhat,
najde ji sedící u svých dveří.**

Kniha moudrosti - 6,13-14

Konference ke 20. výročí svatořečení svaté Anežky České

Zahájení konference o odkazu sv. Anežky České 16.10.2009

Vážení a milí účastníci konference o odkazu sv. Anežky České, bratři a sestry. Všechny vás srdečně vítám a doufám, že zde získáte nové poznatky, inspiraci a posilu pro svůj každodenní život. S potěšením na naši konferenci vítám i br. Ewalda Kreuzera, člena mezinárodní rady našeho řádu pro náš region, sr. Anežku Markovou, abatyši kláštera klarisek z Bad Neunahr v Německu se sestrami, přednášející na naši konferenci v sekci duchovní oblast a ostatní zahraniční účastníky, zejména sr. Wilhelminu z Holandska, ss. Sidonii Gaborovou, Verku Vávrovou a P. Jakuba Martiunse ze Slovenska.

Současně chci poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a zajištění konference a umožnili tak její konání. Jejím zahájením v podstatě zahajujeme oslavy 20. výročí svatořečení sv. Anežky České, které stálo na počátku naší novodobé cesty ke svobodě a demokracii. S hrdostí můžeme konstatovat, že v době totality se stalo celonárodní událostí. Po následných společenských změnách jakoby se na sv. Anežku Českou u nás zapomnělo, bohužel nikdo se její osobností a odkazem národu neinspiroval výrazněji pro veřejný a duchovní život společnosti. Vzniklý dluh vůči sv. Anežce se pokoušíme nyní poněkud umenšit a tak k lepšímu poznání její osobnosti a jejího odkazu pro náš národ pořádáme tuto konferenci. Její program jste všichni dostali, takže vidíte, že nabízíme z odkazu sv. Anežky ke hlubšímu poznání tři základní oblasti aktuální pro současnou dobu a to oblast duchovní, sociální a zdravotní a společensko-politickou. Při příležitosti konference a oslav jsme vydali publikaci „Naše sestra Anežka“, která je na konferenci k dispozici.

Celá františkánská rodina v ČR bude slavit dvouletí 2009 – 2011 jako dvouletí sv. Anežky České, když v roce 1989 byla svatořečena a v roce 2011 slavíme osmisté výročí jejího narození. V jeho rámci se mimo jiné uskuteční putování ostatku sv. Anežky České po českých a moravských krajích v době od 18.11.2009 do 31.10.2010 dle plánu schváleného vyššími představiteli františkánských společenství v ČR.

Chci ještě vzpomenout našeho bratra Jiřího Tůmy, prvního národního ministra zakládajícího SFŘ u nás po roce 1989, který byl iniciátorem této konference, na jejíž přípravě se aktivně podílel, ale dnešního dne se nedožil. Prosím, povstaňme a uctěme jeho památku chvilkou ticha. Odpočinutí věčné, dej mu Pane, a světlo věčné ať mu svítí. Děkuji.

Na závěr vám všem přeji, aby čas strávený na konferenci byl pro vás požehnáním, přinesl vám hojnost darů Ducha svatého, rozšířil a prohloubil váš duchovní i světský život.

Pokoj a dobro.

Václav Petr Němec OFS
národní ministr SFŘ v ČR

Dílo sv. Anežky po 776 letech.

Účastníci konference

Obnova svobody a mezilidských vztahů v duchu

Ježíše Krista a sv. Anežky České

přednáška s. Anežky Markové OSC., abatyše kláštera klarisek v Bad Neuenahr v Německu
na konferenci při příležitosti 20. výročí svatořečení sv. Anežky Přemyslovny
konané v Praze 16. - 18. října 2009

Objasnění pojmů

„Obnova svobody a mezilidských vztahů v duchu Ježíše Krista a sv. Anežky České“.

Moji drazí, toto téma mne zprvu zarazilo a přimělo k hlubokému zamyšlení. „Obnova“, tzn. že zde původně něco bylo, co už není a co bychom si přáli, aby se opět stalo skutečností. To je vlastně konstatování poznání „pravdy“, a Ježíš nám v Janově evangeliu říká (J 8,32): „Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“

A my se rázem ocitáme před dalším pojmem „svobody“, o kterém se podrobně rozepisuje sv. Pavel. V listě Galatským (Gal 5,1) nám sděluje: „Tu svobodu vám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložít otrocké jho.“ Z 2. listu ke Korintským se dozvídáme, že svoboda je tam, kde je Duch Páně (2 Kor 3,17). Tato svoboda má však hranice, jak Pavel upozorňuje Korintřany ve svém 1. listě (1 Kor 8,9): „Dejte si pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé!“

A už jsme u „mezilidských vztahů“. Toto téma konkretizuje Pavel ještě v listě ke Galatským (Gal 5,13-14) těmito slovy: „Vy jste povoláni ke svobodě, bratři. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. Vždyť celý Zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého!“ Tato formulace nás ale přivádí k textům tří synoptických evangelií o největším přikázání: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly! Miluj svého bližního jako sám sebe!“ (Mt 22,37-40; Mk 12,29-31; Lk 10,26-27). A z těchto textů vyplývá, že správné mezilidské vztahy jsou nemožné bez správného vztahu k Bohu. A mírou naší lásky k Bohu je naše láska k bližnímu.

Svoboda je tedy tam, kde jsou správné mezilidské vztahy.

K tomu nám Ježíš říká v Matoušově či Lukášově evangeliu (Mt 7,12; Lk 6,31), že jak chceme, aby lidé jednali s námi, tak máme ve všem jednat my s nimi. Ježíš se dokonce identifikuje v Matoušově evangeliu s lidmi (Mt 25,40): „Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ Tzn. co činím pro bližního, činím zároveň i pro Boha, kterého ve svém bližním nalézám.

Jak to bylo na počátku Františkova obrácení s oním známým setkáním s malomocným? Není to základ františkánské spirituality a vztahu k Bohu a lidem zároveň? A jak rozuměla těmto textům sv. Anežka a jak je ve svém životě praktikovala? Pokusím se nyní na pár okamžiků vylákat svoji velkou patronku z temnoty středověku do světla dnešní doby a podívat se s Vámi za předepsaný závěs a mříže papežské klausury kardinála Hugolina (pozdějšího papeže Řehoře IX.) 13. století.

Anežčina svoboda a mezilidské vztahy

a) Anežčina svoboda

Podívejme se tedy, jak vypadala Anežčina svoboda a její mezilidské vztahy. Anežka byla na svoji dobu velmi vzdělanou a emancipovanou ženou. Ačkoli byla hluboce podmíněna svoji královskou rodinou, pře-

Anežka Marková OSC, abatyše klarisek v Bad Neuenahru

devším sňatkovou politikou svého otce Přemysla Otakara I., přesto právě okolnosti jejího chování a vzdělání v cizině přispěly k širokému horizontu jejího vědění. Vychována v třebnickém klášteře svojí vzdálenou příbuznou sv. Hedvikou Slezskou a její dcerou Gertrudou, abatyší třebnického kláštera cisterciacek, položila pevný duchovní základ svého života. Tento základ byl rozšířen a upevněn v klášteře premonstrátek v Doksanech pod vedením abatyše Markéty.

Dětství a mládí Anežčino doprovází několikanásobný interdikt - tedy omezení náboženské svobody v Čechách. Ačkoliv si Anežka přeje žít klášterním životem jako její teta Anežka, abatyše benediktinek u sv. Jiří, míří tentokrát otcova politika velmi vysoko a Anežka se ocitá na vychování ve Vídni jako snoubenka císařova syna Jindřicha VII. Jakákoliv naděje na řeholní život se zdá marnou. Ale Boží plány se někdy prosazují prostřednictvím zcela „lidských plánů“. Zasnoubení je zrušeno kvůli Markétě Babenberské, která slaví s Jindřichem v prosinci r. 1225 svatbu v Norimberku. Anežka je konečně svobodná. To však pro ni neznamena „nezávislá“, autonomní, nýbrž svobodná pro plány Boží a pro Boží úkol, které touží uskutečnit ve svém dalším životě.

Tato svoboda je ještě jednou ohrožena nabídkou sňatku ze strany ovdovělého císaře Bedřicha II. Je to velké pokušení - Anežka by měla okamžitě k dispozici moc a prostředky k uskutečnění svého rozsáhlého sociálního

Účastníci se schází na nádvoří křižovnického kláštera

díla, kterým se právě v té době zabývala. Po vzoru své sestřenice sv. Alžběty Durynské, která umírá čtyřiačtyřicetiletá r. 1231, zakládá Anežka r. 1233 špitál Sv. Ducha a předává jej Řádu křižovníků s červenou hvězdou. Podporována syny sv. Otce Františka, skrze které navázala písemný kontakt se sv. Klárou, činí Anežka jednoznačné rozhodnutí. Otec král Přemysl Otakar I. je mrtev, bratr Václav souhlasí, papež Řehoř IX. ji bere v ochranu. Anežka usiluje o realizaci řeholního života, avšak nikoliv jako útočiště před císařem, nýbrž jako naplnění Boží vůle, kterou pro sebe poznala. Nikoliv jako mocná vládkyně, nýbrž jako sloužící Chudá sestra sv. Kláry. Svobodně se zříká moci a možností s ní spojenými, a to nikoliv jako královská dcera, nýbrž později i jako řeholnice.

R. 1234 posílá Klára své sestry z kláštera klarisek v Tridentu do Prahy a spolu s nimi „svatební dar“ pro královskou nevěstu Anežku - svůj pás, závoj, misku a hrnek, ze kterého pila. Pravděpodobně ještě v témže roce, nejpozději r. 1235, slavila Anežka spolu s dalšími 7 pannami z nejvýznačnějších českých rodů svoji obláčku a o rok později skládala slavnou profes. R. 1236 odmítá titul abatyše a ponechává si označení „starší sestra“, a to po celý svůj řeholní život. Formulaci „moci a úřadu abatyše“, jak ji zaznamenala v naší řeholi sv. Matka Klára, totiž že sestry mají zacházet se svojí abatyší jako paní se svojí služebnou, uskutečnila doslova. R. 1237 odevzdává špitál s jeho důchody, ze kterých měl pražský klášter klarisek žít, do rukou papeže a zříká se po písemné domluvě se sv. Klárou jakéhokoliv hmotného zabezpečení. Její zápas o ryzost a autentičnost františkánského ideálu chudoby a pokory začal. R. 1238 si nechává potvrdit Privilegium nejvyšší chudoby pro pražský klášter.

Ze 3. Dopisu sv. Kláry vysvítá, že se Anežka jako sestra mocného českého krále, důležitého spojence Svatého Otce, pokusila u papeže Řehoře IX. dosáhnout potvrzení vlastní řehole pro „damianitky“ (tehdejší označení pro klarisky), avšak bez úspěchu. Této cti dosáhla naše Zakladatelka sv. Matka Klára teprve na smrtelné posteli u papeže Inocence IV. 9. 8. 1253, tedy dva dny před svou smrtí.

Anežka prožívá těžké časy; na Moravě řadí Tataři a v řádu - po smrti sv. Otce Františka (1226) - rozkol a nové duchovní proudy. Anežka se pokouší r. 1243 ještě jednou o potvrzení františkánských ideálů u papeže, tentokrát u Inocence IV., znovu s neúspěchem. Do Čech opět přichází interdikt a krátce nato r. 1248 povstání synovce Přemysla Otakara II. proti jejímu bratru, králi Václavu I. Královna Kunhuta umírá žalem.

Pro Anežku nastává hodina zkoušky. Jako pravá dcera sv. Otce Františka organizuje, inspirována slokou Sluneční písně o odpuštění, setkání a usmíření syna s otcem, a to přímo ve svém klášteře, ke kterému došlo

15. 8. 1249, a vyprošuje u bratra krále milost i pro odbojnou šlechtu. A tak v Praze opakuje pohnutou událost ze života sv. Otce Františka, totiž usmíření mezi assiským biskupem a městským starostou.

Již krátce nato se s ní písemně loučí ve 4. dopise sv. Matka Klára, která jí po své smrti 11. 8. 1253 zanechává duchovní odkaz boje za realizaci františkánských ideálů, ale zároveň i své požehnání. A to nebyl žádný lehký úkol! Již deset let po smrti sv. Kláry nařizuje papež Urban IV. r. 1263 přijetí nové zmírněné řehole, která neodpovídá ideálům chudoby našich Zakladatelů. Kláštery v Assisi, ve Florencii a v Praze zůstávají duchovnímu odkazu sv. Kláry věrné. Anežka se nevzdává tohoto ideálu ani v době zátop, neúrody, hladomoru, intervence cizí moci a okupace Čech Otou Braniborským, ačkoliv v takové situaci by bylo přijetí zmírněné řehole lidsky rozumné a pochopitelné, jako se tomu stalo v polských kláštorech.

Anežčin řeholní život nebyl útekem před světem, před mocenskou politikou, nýbrž vědomé a dobrovolné následování Ježíše Krista, život podle evangelia. Věrna tomuto ideálu, který byl v jejích bližních skrze lidské hodnoty zcela konkrétní - nic abstraktního - jde a tiše radostně v pondělí 2. 3. 1282 vstříc Sestřičce Smrti, která ji provází k jejímu Nebeskému Snoubenci a ke všem drahým, ke kterým ji poutaly pokrevní či duchovní vztahy.

b) Anežčiny mezilidské vztahy

A k čemu přispěli tito lidé, kteří Anežčin život bezprostředně ovlivnili a jakým způsobem?

Především to byla její vlastní rodina; rod velkých hříšníků, násilníků a světců.

Anežka měla před očima vzory k následování, jako byla sv. Ludmila, sv. Václav, sv. Hedvika a její sestřence sv. Alžběta (pravděpodobně tato žena velmi ovlivnila její sociální činnost, ačkoliv se osobně nikdy

Křížovník P. Ptáček žehná křížem s ostatkem sv. Anežky

nesetkaly).

Po otci Přemyslu Otakarovi I. byla Anežka pravou Přemyslovnou - cílevědomou, zdravě ctižádostivou, sebevědomou a hrdou, schopnou velkých činů, ale i velkého odříkání. S matkou Konstancí měla společný smysl pro krásu a dobročinnost, což se projevilo především ve stavitelských dílech a řadě dobročinných

skutků obou.

Na její život měli jistě nepřímý vliv i její nevlastní sourozenci z prvního manželství Přemysla Otakara I. s Adlétou Míšeňskou, kteří sehráli v dějinách pozitivní roli, jako například dánská královna Dagmar, ale i ti, kteří negativně ovlivnili veřejné mínění, jako například prvorozený syn Vratislav. Tyto zavržené královské děti byly pro Anežku výčitkou bezpráví, které se pokusila napravit svým odříkavým životem. Se svými vlastními sourozenci si rozuměla velmi dobře. Především její starší sestra Anna, manželka polského knížete Jindřicha Pobožného, která se po svém ovdovění pokusila žít v Polsku stejné ideály jako Anežka a zakládala špitály a kláštery po jejím vzoru. Nejvřelejší vztah ale poutal Anežku k jejímu bratru, který jako král Václav I. píše otevřeně o svém vztahu k Anežce papeži Řehoři IX. těmito slovy: „Abych pravdu řekl, miluji ji jako ženu a děti a všechny statky, které mám, a dávám jí v lásce přednost přede všemi jinými lidmi...“ Tento vztah krále k jeho sestře pozitivně ovlivnil rozvoj a prospěch celé české země. Anežka byla Václavovi dobrou rádkyní, a

dařilo se všem dobře. neočekávaně teprve 22. 9. 1253, tedy smrti sv. Matky Kláry Anežčin synovec miloval svou tetu a dobrodiní. Ačkoliv ve své politice ovlivňoval vlivu své druhé ty Štaufské, přesto jí důvěru a r. 1277 jí Kunhutu, která se v Anežčině klášteře. Zajímavé je i setkání s její bývalou Babenberskou, která Přemysla Otakara II. r. 1255. manželem Jindři-

Křižovnický klášter u Juditina, později Karlova mostu

lým snoubencem Anežky České, ztrácí dva syny, zůstává bezdětnou ve druhém manželství s Anežčiným synovcem a 18. 10. 1261 opouští dobrovolně Prahu a vrací se do Rakouska - oběť sňatkové politiky, zatrpklá, nešťastná. Jaký rozdíl v porovnání s Anežkou, která vědomě a svobodně realizovala svůj řeholní život a stala se miláčkem celé pražské chudiny a důvěrníci řady lidí a požívala úcty nejen v Čechách, nýbrž v celé Evropě.

Největší duchovní vliv ale měli na Anežku naši řádoví Zakladatelé - sv. Otec František a sv. Matka Klára. Anežka poznává syny sv. Františka a jejich spiritualitu již ve Vídni. Spolu se svojí matkou a bratrem Václavem buduje pro minority r. 1232 klášter sv. Jakuba v Praze a navazuje skrze jejich prostřednictví písemné kontakty se sv. Matkou Klárou. Z tohoto písemného styku se nám dochovaly pouze 4 listy sv. Kláry adresované sv. Anežce České, psané v letech 1234 až 1253. Tyto listy nám zanechaly svědectví o něžném, velmi intimním duchovním přátelství dvou vysoce emancipovaných žen, které dobře věděly, čeho chtějí dosáhnout a jakým způsobem. Tento vroucí vztah byl vybudován na vzájemné úctě a důvěře a přetrval již 800 let. V těchto listech starší Klára mladší Anežku povzbuzuje, s největší ohleduplností napomíná, objasňuje jí svoji spiritualitu, uvádí ji do mystického života s Bohem prostřednictvím pokory a chudoby, rozněcuje její lásku k ukřižovanému Kristu, předává jí své zkušenosti, ale rovněž ji chválí a těší v době neúspěchu, dává jí řadu praktických doporučení a svěřuje se do jejích modliteb. Označuje ji za pomocnici samého Boha a podporovatelku klesajících údů Jeho mystického Těla. Nazývá Anežku polovicí své duše a sděluje jí, že vzpomínku na ni nezapomenutelně napsala na listy svého srdce a že jí má za nejmilejší ze všech. Je vůbec možné nalézt krásnějších slov, která vyjadřují Klářinu mateřskou lásku k Anežce? Známe takové příklady duchovního přátelství z vlastního života?

Ačkoliv byl pražský klášter nazýván České Assisi a stal se jedním ze základních sloupů františkánské spirituality, život zde byl zcela jiný než ve slunečné Umbrii. Anežka našla svůj vlastní styl, nekopírovala, nýbrž integrovala františkánské ideály do českých poměrů 13. století. Mnohé z nich prožila zcela jinak než

pokud se jí držel, Král Václav umírá sedmačtyřicetiletý zhruba měsíc po ry.

Přemysl Otakar II. prokazoval jí řadu se od ní nenechal nit, poněvadž podmanželky Kunhuvěnoval velkou svěřil svoji dcerku stala klariskou

Anežky po 33 letech Markétou přichází po boku do Prahy jako česká Zavržena prvním chem VII., býval-

naši řádoví rodičové, jak symbolicky ukazuje srovnání jejich životů:

Dona Picca porodila Františka údajně ve stáji jako druhého Ježíše Krista, což bylo ještě potvrzeno jeho stigmatizací. Klářiň matce Ortoláně bylo zjeveno, že porodí světlo, které ozáří celý svět. Naproti tomu se královna Konstancie vyděsila, když ve snu spatřila šedé roucho s provazem a oddechla si teprve, když uslyšela, že toto roucho není určeno pro ni, nýbrž pro dítě, které porodí a které je s radostí přijme (což se událo 1 rok před založením řádu klarisek r. 1212).

Klára jako nová vůdkyně žen ztělesňovala druhou Pannu Marii, která duchovně nosila ve svém čistém lůně Ježíše v pokoře a chudobě. Anežka symbolizuje Marii v roli Piety, Bolestné Matky českého národa.

Klára vítězí nad Saracény r. 1241 modlitbou, a tito odtáhnou, aniž zpustoší San Damiáno a Assisi. Bohužel ve stejném roce Tataři a Mongolové vyplenili Polsko, zavraždili Anežčina švagra Jindřicha Pobožného u Lehnice a vtrhli na Moravu, kde zpustošili zemi a byli za velkých obětí poraženi u Olomouce Jaroslavem ze Šternberka.

Klářin život byl korunovaným vánočním bohoslužbami ležela těžce nemocná mohla jít se svými spolu-krátce před svou smrtí - něna viděním Krále slávy v průvodu svatých panen, vit umírající Kláru na ne-Anežka spatří na den sv. v křížové chodbě praž- dění svého synovce Pře- Moravském poli.

Klára dosáhne potvrzení Inocence IV. a umírá v ruce a je od téhož pape- ským doprovodem pohřbena a již o 2 roky později svatořečena jeho nástupcem Alexandrem IV.

Anežka umírá v nejtěžších okamžicích českého národa, kdy Braniboři, neúroda a hladomor dokonávají své strašlivé dílo zpusťování, a v celé zemi se nenašlo biskupa, který by ji pohřbil. Až teprve po dvou týdnech přichází do Prahy generál řádu P. Bona-Gratia a prokáže naší světici poslední službu.

Anežka přežila Otce Františka o více jak 55 let, svoji sestřenicí Alžbětu o 50 let a Matku Kláru o téměř 30 let. Zažila svatořečení všech těchto svých drahých. Na její svatořečení jsme museli čekat více jak 700 let.

Ještě zbývá dodat:

Nad relikviáři s ostatky sv. Otce Františka a sv. Matky Kláry se vypínají nádherné baziliky, ke kterým proudí každý rok tisíce poutníků.

Tělo sv. Anežky České zmizelo beze stopy a kromě malých ostatků z něho nezůstalo nic, co by zasloužilo mimořádné úcty.

Proroctví a duchovní testament

Moji drazí, všichni jistě znáte proroctví o blahobytu v české zemi, až se nalezne tělo sv. Anežky České. Málokdo však ví, že tato slova zaznamenal r. 1455 litoměřický probošt Jan Papoušek: „Zemi české nastane blahá doba pokoje a požehnání, až tělo blahoslavené Anežky nalezeno bude.“ Její tělo však nebylo nalezeno a výše citované proroctví bylo pozmeněno ve smyslu, že po Anežčině svatořečení padne komunismus. Komunismus padl během jediného týdne, ale o blahobytu, pokoji a požehnání v české zemi nemůže být řeči. A já se ptám: Nesoustředili jsme se příliš na nalezení Anežčina těla či na její svatořečení? Nejedná se snad o něco zcela jiného? Neměli bychom to dotyčné proroctví možná formulovat: „Až bude v Čechách zachovááno duchovní dědictví a ideály sv. Anežky České, pak zavládne pokoj, blahobyt a požehnání naší vlasti“?

A jaké je její duchovní dědictví?

V našem řádu se traduje, že umírající Anežka den před svou smrtí, tedy v neděli 1. 3. 1282, odkázala ústně svým sestrám tento duchovní testament:

„Dcery mé nejdrazší, zachovávejte především milost a lásku k Bohu a bližnímu. Buďte pamětlivy pokory a

ván 25. 12. 1252 vidě- v Sacro Convento, když v San Damiánu a ne- sestrami na mši sv. 8. 8. 1253 - je obšťast- a Matky Boží které přicházejí přípra- beskou svatbu.

Rufa 16. 8. 1278 ského kláštera zavraž- mysla Otakara II. na

své řehole od papeže šťastně s jeho bullou že s celým kardinál-

chudoby, které Ježíš Kristus miloval a v nichž nás vyučoval. Dbejte poslušnosti k Boží církvi, jakož i jejich příkázání. Kráčejte po příkladu sv. Otce Františka a naší sv. Matky Kláry; tito nám zanechali šlépějí, v nichž budete-li kráčet, zakusíte, že jako jich milostivý Hospodin neopustil, tak ani vás Jeho dobrotivá milost neopustí, pokud však nařízení a příkladů jejich následovati budete.“

A já se ptám: Následovali jsme je?

A jak uskutečnila Anežka ve svém životě tento duchovní odkaz?

Anežka byla andělem pokoje a dobroty a ochránkyní svého rodu. Hledala cestu k uskutečnění ideálů evangelia a zůstala těmto ideálům věrna za všech okolností, ačkoliv jí to přineslo těžké tělesné i duchovní strádání. Pokoj a dobro byly obsahem jejího života, nikoliv pouhým františkánským pozdravem. Šla vždy cestou pokory, bez násilí. Byla věrna církvi a papežům, před kterými měla velikou úctu, ačkoliv tito papežové ji a její dílo (stejně jako u Kláry) nechápali a nutili ji uspořádat její řeholní život podle vlastních představ tehdejší církve. Byla poslušná, ale bez rezignace. Našla vždy nové možnosti k uskutečnění poznané pravdy a žila radikálně svůj ideál chudoby s radostí. Nespoléhalo se na svůj rod, bohatství, vzdělání a postavení. Pracovala vlastníma rukama a věděla, že práce je milostí, spolustvořitelskou možností, nikoliv trestem Božím. Nasadila vše pro chudé a strádající - nejprve ve špitálu, později v klášteře. Ošetřovala osobně nemocné a později vlastní spolusestry s jemnocitnou láskou pravé duchovní matky. V pohnutých časech naší vlasti převzala zodpovědnost za svůj rod a politickou situaci jako nekorunovaná česká královna a pokusila se řešit nastalé problémy podle svých omezených možností, byť i malými znameními své solidarity s trpícími.

Její věrnost se vyplatila. Prostý lid, ale i mocní vladaři na ni nezapomněli. Po staletí ji vzývali o pomoc a viděli v ní vzor bliženské lásky a obraz člověka podle vůle Boží.

Anežka se nerozhodla pro život vlastního posvěcení a spásy, nýbrž zasvětila se službě pro druhé, aby všichni našli spásu v Ježíši Kristu. Syn Boží se jí stal cestou v pozemském životě a cílem jejího věčného života u Boha. Anežka šla důsledně po této „Cestě“ a stala se ztělesněním milosrdné lásky Boží v Čechách ve 13. století. Její příklad však platí dodnes.

Na závěr se s Vámi loučím slovy sv. Matky Kláry, které napsala sv. Anežce České ve svém 2.

Opět křížovnický klášter, tentokrát v současné podobě

dopise. Tato slova by mohla být pečeti pravosti Anežčina řeholního povolání a zároveň i výzvou pro nás.

„Co už držíš, drž pevně! Co konáš, konej vytrvale! A nikdy nepřestávej! Klidně, radostně a hbitě jdi po cestě k velké blaženosti v tichém následování. Pospíchej, ale dej pozor, aby se na tvých nohách nezachytilo něco z pozemského prachu. Nevěř a nesouhlas s nikým, kdo by tě chtěl od toho předsevzetí odvrátit, nebo ti na závodní dráze kladl překážky. Běž o závod k dokonalosti, k níž tě povolal Duch Boží, abys splnila své sliby nejvyššímu a stále kráčela po cestě Božích příkázání.“ A k tomu sv. Matka Klára prorocky dodává: „Tvé jméno bude zapsáno v knize života a stane se slavným na věky věků. Za pomíjející věci tohoto světa dostaneš statky věčné a budeš blažená bez konce.“

Co nám vyprosila po kanonizaci v roce 1989 svatá Anežka

Když jsme před 20 lety připravovali pouť do Říma na kanonizaci, nikdo z našeho výboru neočekával nejen tak velký rozsah této poutě, ale hlavně to, co potom následovalo. Jako obvykle nám Pán dal daleko více než jsme chtěli i než jsme si dovedli představit. Tak tedy alespoň stručně:

obsazení i rozšíření biskupských stolců,
volný prostor pro všechny druhy liturgie (jen vzpomeňme podmínky např. pro biřmování dříve a dnes),

obnovu veškerých katechetických aktivit,

obnovu a rozšíření všech druhů křesťanských společenství (farních i řady dalších),

obnovu řádů a klášterů (včetně zavedení nových),

obnovu a rozšíření křesťanského školství na všech stupních,

začlenění do evropského společenství i po stránce náboženské – účast mládeže na mezinárodních setkáních, každoroční účast na Taizé atd),

rozvinutí charitativních činností včetně iniciace hospicového hnutí (zde je přímá vazba na činnost sv. Anežky),

obnovu misijních aktivit,
přeshraniční spolupráce zvláště se sudetskými Němci včetně obnovy kostelů, kapliček, hřbitovů, ale i slavení společné liturgie a pořádání společných akcí,

ekumenické hnutí bez jakýchkoliv omezení,
po prvé v historii naší vlasti nás navštívil svatý otec (dokonce v průběhu uplynulých 20 let to byly tři návštěvy),

byla svatořečena řada našich patronů a další se připravují,

byly obnoveny a rozšířeny služby církve v nemocnicích, ve věznicích i v armádě (dokonce i v zahraničních misích),

byly iniciovány i zcela nové aktivity – např. Sdružení katolických žen, sdružení křesťanských seniorů, odborů a další,

obnoven Orel, skauting a další organizace,
založen katolický rozhlas, televize, webové stránky křesťanských institucí, organizací i jednotlivců,

křesťanské pořady a programy (dokonce i křesťanské redakce) jsou i ve veřejných médiích, vychází desítky novin, časopisů zpravodajů (včetně farních),

byla obnovena i rozšířena křesťanská nakladatelství (včetně Domu bible),

vyšly a stále vycházejí stovky knižních titulů,

byla a jsou renovována poutní místa, poutní domy, kde je k dispozici neomezený prostor pro

exercicie, duchovní cvičení a další akce,

byly obnoveny diplomatické styky mezi Českou republikou a Vatikánem,

máme četná zastoupení v mezinárodních katolických i křesťanských organizacích,

církvi byl částečně navrácen majetek,

hojně byla a je využívána možnost poutí do Svaté země, Říma, Lurd, Fatimy (po 50 letech úplné absence!),

zúčastňujeme se mezinárodních poutí např. do Marizell, Lurd (dokonce i poutí vojáků),

žijeme v Evropě bez válek (což za dob sv. Anežky bohužel, ani

ještě koncem minulého století nebylo).

ŠKODA, že dost fňukáme, závidíme, neradujeme se, neděkujeme, nejsme vděční našemu Pánu za vše, co nám na přímluvu sv. Anežky dal.

A přece bychom měli denně uskutečňovat to co znělo před 20 lety v Římě:

„ Pane učiň mne nástrojemat' zářím, at' zářím Tvým pokojem“

Závěr a návrh dalšího našeho programu: Viz Ef 1,3-6.

Konference za přítomnosti sv. Anežky

„Světci byli vždy lidé imaginace a nikoli funkcionáři vcelijakých aparátů. A Církev potřebuje světce neskonale víc než funkcionáře. Struktury mají své oprávnění, ale nesmějí ujařmit osobu.“

Tahle slova Sv. Otce Benedikta XVI. se mi vybavila po několika hodinách účasti na konferenci o sv. Anežce, kterou pořádal náš řád, respektive bratrské společenství Praha-jih, jimž se podařilo realizovat - řeknu to rychle a bez okolků – setkání opravdu neobvyklé.

Sv. Anežka totiž byla s námi, takže z konference, která mohla být taky pěkně nudná a nicneřikající, učinila naše

světice skutečně duchovní setkání. Tvrdím to rovnou a docela troufale nejspíš proto, že jsem to slyšela z několikerych úst.

Dvě věci mě osobně mrzely: že program probíhal na třech místech zároveň a já bych byla bývala ráda všude, ale protože nevládnou bilokací, nebyla jsem ani v senátu, ani u sv. Jakuba, nýbrž „pouze“ u Křižovníků. To říkám nikoli jako kritiku. A druhá věc, že pocházím z Prahy a všech-

na ta krásná místa: Anežčin klášter, kapucínský, františkánský, minoritský a křižovnícký kostel, i ten Pražský hrad, jsou pro mě všední, protože každodenní záležitostí. Kdo přijel zdaleka, kdo přijel nejen na konferenci, ale i na pouť, vnímal v těch „pohádkových“ pražských kulisách setkání se sv. Anežkou jistě mnohem intenzivněji.

Ale zpátky k našemu, po dlouhé době, duchovnímu setkání. Vstoupila jsem kdysi do Sekulárního františkánského řádu, protože se mi zdálo, že františkáni jsou srdcem církve a to se mi líbilo. Jejimi city, neracionálními hnutími, zkrátka, že františkáni jsou takoví ti trochu nepraktičtí umělci, kteří jako sv. František popadnou klacek, když mají chuť zpívat a předstírají, že hrají na housličky. (Místo, aby se na opravdové housle naučili hrát, jak by poznamenaly jiné, rozumnější řády, v jejichž anekdotách františkáni stále figurují jako terč pro všechno hloupé, nerozumné a nepraktické.)

Atmosféra v našem řádu však byla, co se pamatuju, docela jiná. Naše setkávání poznamenával jakýsi rozumný, mnohdy i úřední duch, kdy jsme byli začleňováni do struktur a při větších setkáních mezi společenstvími jsme se povzbuzovali ujištěním, že rozhodně musíme chodit k volbám a pomáhat všude tam, kde je toho třeba.

A teď nám Anežka ukázala, že i když jsme františkáni ze světa, nemusíme být tak smrtelně rozumní, rozvážní a chladně uvažující, protože naše charisma přece není být

Modlitba na konci zasedání

ten rozumný a chytrý, na to jsou tady jiné šajby – a to nejen v církvi.

Alespoň na konferenci se ti, kteří určovali jejího ducha, začali tak - po františkánsku- chovat. Ti, kteří se konference účastnili jako řečníci, byli nezvykle osobní a srdeční. (O. Kopejsko, sr. L. Pospíšilová, O. Sikora, klariska sr. Marková, která přijela až z Německa). Nepřijeli nám přednášet, ale přijeli se sdílet, což je vždycky riskantní krok, protože člověk dává něco ze sebe, něco na sebe poví a nemuselo by se mu to vyplatit.

Ale risk – je zisk. Už dlouho jsem neviděla nikoho, komu by se při přednášce chvěl pohnutím hlas a když mluví o

Anežce, stály mu v očích slzy. Takhle rozhodně nemluví „profik“, takhle mluví člověk, který bere své povolání vážně. Tak by měl mluvit, tak by měl svědčit františkán. Ne, aby fascinoval svým řečnickým uměním, ale aby otvíral lidská srdce. A to právě ve světě, kde cit zdegeneroval na kýčovitě I love you vyšívané na pánských slipech, ve světě, kde se mluví buď ve frázích anebo sprostě.

Sr. Pospíšilová zase popisovala svůj zážitek s ostatkem sv. Anežky. Zorganizovala pouť ostatku po všech františkánských kláštorech. Slyšet ji, jak popisuje svou obět „zubu za zub“, kdy jediné, co z Anežky máme, je opravdu jen zub a sr. Ludmilu před čekáním na „vydání“ ostatku tak rozbolel její vlastní zub, že jí ho museli vytrhnout, pokládám za velký zážitek právě pro upřímnost, bezprostřednost, františkánskou otevřenost a humor celé výpovědi, onoho sdílení.

Suma summarum: konference mě povzbudila. Pootevřela totiž dvířka, která vedou do dávno zapomenutých pokojů lidské vstřícnosti, srdečnosti a obyčejnosti, jež tolik chybí dnešnímu světu a jimiž bychom současný svět mohli obdarovat. K volbám bychom měli jít, nic proti tomu, ale že máme svá a jenom naše „speciální kouzla“, to jsem si po dlouhé době znovu uvědomila. Děkujeme Ti, Anežko! Darovalas nám, celé naší společnosti, svobodu a tu jsme nejspíš promarnili nebo pochopili po svém. Děkujeme Ti, že jsi přesto stále s námi a bereš nás za své děti. Ochraňuj nás a připomínej celé své františkánské rodině v Čechách, jak má žít a co má dělat, aby své hřivny nezakopala. Za dva roky budeme slavit 800 let od Tvého narození. Kéž se dokážeme složit na nějaký „hodnotný“ dárek! Půjčíš nám na něj?

Věra Eliášková

KONCERT
ku příležitosti oslav 20. výročí
svatořečení sv. Anežky České

Vystoupí:

**ZTRACENÁ KAPELA, TRISKELE,
JAN KŘTITEL NOVÁK A BRIDGE BAND
ČESKEJ CHLEBA**

tuto neděli
18. 10. 2009
Od 15 hod

Klášterní klub
řádu františkánů
u P.M. Sněžné
Jungmanova 18, Praha 1

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR

Estonští Triskele ...

Estonští hudebníci a zpěváci

Konec koncertu – dobrou noc

... a další

Zpívá a hraje Ztracená kapela

Rocková skupina Českéj chleba

Jan Křtitel Novák se svou skupinou

Zpívám baladu o sv. Františkovi z Assisi

Zakončení konference 18.10.2009

Milé sestry, milí bratři!

Uplynulé dva dny byly pro nás dost namáhavé, jak po fyzické, tak i po psychické stránce. V náročném programu jsme vám chtěli poskytnout maximum možného. Na jedné straně ukázat historickou Prahu, místa spojená se sv. Anežkou Českou a jejím rodem, na druhé straně hloubku a šířku jejího duchovního odkazu pro naši současnost a jeho aplikaci na současný život. Cílem bylo, s pomocí sv. Anežky České, přispět k uvědomění si a pochopení křesťanských kořenů naší kultury, potřebnosti a důležitosti z nich vyplývajících morálních zásad pro dobrý život společnosti i každého jedince a zdravě posílit naše osobní i národní sebevědomí. Zdravé sebevědomí nám směrem ven umožní správné zapojení našeho národa a státu do dění v Evropě a směrem dovnitř pomůže zlepšit mezilidské vztahy ve všech oblastech osobního a společenského života. Doufám, že aspoň zčásti se nám to podařilo.

Chci poděkovat bratrům kapucínům, minoritům a františkánům z I. řádu sv. Františka i bratrům křížovníkům s červenou hvězdou za dobrou spolupráci a pomoc při zajišťování služeb pro účastníky konference a přednášejícím za jejich ochotu, úsilí a čas věnovaný přednáškám pro nás. Za obětavou práci při přípravě a zajišťování konference za sebe i celou národní radu upřímně děkuji členům organizačního výboru JUDr. Marii Myslivové, Dr. Renátě Škaloudové, Dr. Dagmar Pohůnkové, Ing. Miloslavu Millerovi, Ing. Jiřímu Zajíčovi, Ing. Josefu Pavelovi i již zesnulému Ing. Jiřímu Tůmovi a zejména předsedovi organizačního výboru Dr. Františku Reichlovi. Zvláště děkuji za jejich zodpovědnou práci autorkám publikace „Naše sestra Anežka“ Dr. Dagmar Pohůnkové a Dr. Marii Kyrálové. Všichni jmenovaní totiž pracovali za „Pánbůh zaplat“. Prosím je všechny, pokud jsou přítomni, aby přišli ke mně, abych jim mohl osobně potřást rukou a říci ještě jednou „děkuji“.

Tím ukončuji pracovní část konference, odpoledne je ještě pro vás připravena prohlídka Anežského kláštera a zábavní odpoledne ve farním klubu u Panny Marie Sněžné. Vám všem, kteří jste na konferenci přišli, děkuji za účast, přeji pokojný návrat domů a hojnost Božího požehnání v dalším životě.

Pokoj a dobro!

Václav Petr Němec OFS
národní ministr SFR v ČR

Kardinál Matthias Ssekamanya z diecéze Lugazi v Ugandě přednáší o spolupráci s českou charitou

Zakončení konference se uskutečnilo v kapli u minoritů od sv. Jakuba na Starém Městě.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, tady i ve všech tvých kostelích na celém světě a chválíme tě, protože svým Svatým Křížem jsi vykoupil svět.

T

Vydává Národní rada Sekulárního františkánského řádu pro vnitřní potřebu řádu.
Adresa sekretariátu: Marta Ševelová, Hrnčířská 417/22, 751 31 Lipník nad Bečvou,
e-mail: info@sfr.cz, <http://www.sfr.cz>; číslo účtu: 189969375/0300 Neprodejné.